

מ"ת 34238/09/17 - מדינת ישראל, שלוחת תביעות נצרת צפון, מר קוג'אן תחאוחו, מתמחה נגד מוראד בן ראסם מסאעיד (עציר)

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 34238-09-17 מדינת ישראל נ' מסאעיד(עציר)
תיק חיצוני: 242874/2014

בפני המבקשת	כבוד השופט דניאל קירס
מדינת ישראל באמצעות משטרת ישראל שלוחת תביעות נצרת צפון מר קוג'אן תחאוחו, מתמחה	
נגד המשיב	מוראד בן ראסם מסאעיד (עציר) באמצעות ב"כ עוה"ד יחיא דהמשה

החלטה

1. בפני בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

2. כתב האישום מושא הבקשה מייחס למשיב שתי עבירות על סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952. נטען כי המשיב נכנס לישראל ללא היתר בפעם הראשונה ביום 2.6.2014 (האישום השני, להלן: **הפעם הראשונה**), ובפעם השניה ביום 10.9.2017 (האישום הראשון, להלן: **הפעם השניה**).

3. תחילה, טען הסנגור הנכבד כי לא היה מקום להאשים את המשיב בגין כניסתו לישראל בפעם הראשונה, מאשר ותיק החקירה בגינה נסגר בעבר והוא נפתח מחדש ללא נימוק, שכן לא הועבר לעיונו תיעוד בדבר החלטה מינהלית לפתוח את תיק החקירה מחדש. בדיון ביום 18.9.2017 הציג נציג המבקשת בפני הסנגור הנכבד תרשומת בתיק החקירה בדבר החלטת תובע בענין פתיחתו מחדש של תיק החקירה בגין הכניסה לישראל ללא היתר בפעם הראשונה.

4. לאחר דברים אלה, טען הסנגור הנכבד כי הנאשם לא נחקר כלל בגין הכניסה לישראל בפעם הראשונה. ב"כ המבקשת הפנה לכך שהמשיב נחקר, במסגרת החקירה בענין הכניסה לישראל בפעם השניה, גם בענין הפעם הראשונה.

5. בשלב זה טען הסנגור נכבד כי ההודעה המתעדת את חקירת המשיב (הודעה מיום 5.9.2017) אינה קבילה. זאת, מאחר והיא רשומה בעברית מקום שאותה חקירה התנהלה בשפה הערבית, בניגוד לסעיף 10(1) לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), התשס"ב-2002, הקובע כי אם תועדה חקירה בכתב בלבד, יהיה התיעוד בשפה שבה התנהלה החקירה, אלא אם כן לא ניתן לתעדה בו זמנית או בסמוך לה באותה שפה. לטענת הסנגור, מטעם זה אף

סירב המשיב לחתום על ההודעה, ומכאן שההודעה אינה קבילה. ב"כ המבקשת הפנה לכך שהחקירה לא תועדה בכתב בלבד, אלא - כי קיים בתיק תקליטור חוזי ושמע של החקירה בתיק החקירה. אכן מצוי בתיק החקירה תיעוד חוזי ושמע של חקירת המשיב. הסנגור הנכבד לא טען כי אין מדובר באותה חקירה, ולא טען כי אין בתקליטור זה חקירת המשיב בגין החשדות לכניסה בפעם הראשונה (אוסף בשולי הדברים כי הוא אף לא טען כי התרגום העברי בהודעה, שאמנם אינה קבילה לשיטתו, אינו תואם את המקור שבערבית בתקליטור). מכאן שטענת הסנגור לפיה המשיב לא נחקר בגין הכניסה הראשונה, נדחית.

6. הסנגור הנכבד הוסיף וטען כי לא היה מקום להאשים את המשיב בענין כניסתו הנטענת לישראל בפעם הראשונה, מאחר והמשיב לא הוזהר, בעת סגירת תיק החקירה בעניינה, כי ייתכן והתיק ייפתח מחדש. לענין זה הפנה הסנגור ל-ת"פ (שלום חי') 32704-05-17 **מדינת ישראל נ' חמראן (עציר)** (21.5.2017). דא עקא, באותה החלטה שאליה הפנה הסנגור, הגם שכבוד השופטת **מ' פיקוס בוגדאנוב** קבעה כי טוב היתה עושה המאשימה אם היתה מזהירה את החשודים בעבירות של שהייה בלתי חוקית שאם יעברו עבירה נוספת ייפתח גם התיק הישן, אולם היא קבעה "יחד עם זאת אין באי מתן האזהרה כדי להוות פגם מהותי בהתנהלות התביעה המצדיק ביטול האישום" (ע' 6).

7. בענין כניסתו הנטענת של המשיב לישראל ללא היתר בפעם השניה, טוען הסנגור כי אין ראיות לכאורה לגבי כך שהמקום שבו שהה המשיב היה בישראל, שכן ישנם מקומות בתוואי הגדר ההפרדה בהם הגדר אינה בנויה על הקו הירוק. אין בידי לקבל טענה זו. בדו"ח פעולה מס' 1-016-0131 # (83025032) רושם רס"ר רואי ברוך "במהלך סריקות בגלבו... איתרנו 3 שבח"ים... בבדיקה שלי ושל ינאל במצפה ווניה בגלבו... השני מוראד מסעד ת"ז 852917806...". דברים אלה מהווים ראיה לכאורה לכך שהמשיב נתפס בתוך שטח ישראל, שכן "שב"ח" הוא ראשי תיבות של "שוהה בלתי חוקי" בישראל. מובן כי למשיב זכות לחקור את רס"ר ברוך בענין זה במסגרת הראיות בתיק העיקרי ולנסות להפריך את הראיה, אולם בכך שרס"ר ברוך כתב כי המשיב היה "שב"ח", כתב הוא כי המשיב היה בשטח ישראל. הסנגור הנכבד טען כי לא צוין בדו"ח הפעולה המיקום המדויק בו אותר המשיב, אולם איני מוצא כי תיאור בדבר הימצאות המשיב בישראל "בגלבו", כתיאור המונע מהמשיב אפשרות סבירה להתגונן בפני האישום. שכן אם המשיב היה בגלבו בישראל ללא היתר, הוא עבר את העבירה המיוחסת, וככל שברצונו להוכיח שלא היה בגלבו בישראל, הוא יוכל לנסות להפריך את האמור בדו"ח הפעולה במסגרת ההוכחות בתיק העיקרי, בין היתר באמצעות חקירתו של רס"ר רואי ברוך שרשם כי המשיב אותר בגלבו בישראל.

8. סיכום ביניים: מצאתי ראיות לכאורה בקשר לשני האישומים. כעת אפנה לשאלה האם נרדש מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים או שמא ניתן להסתפק בחלופת מעצר.

9. הסנגור הנכבד טוען כי לפי הלכת **קונדוס** (בש"פ 6781/13 **קונדוס נ' מדינת ישראל** (4.11.2013)), יש מקום לשחרר את המשיב לחלופת מעצר. לטענת הסנגור המשיב נעדר הרשעות קודמות, וגליון הרישום הפלילי בעניינו של המשיב בתיק מצביע על כך שאלו אכן פני הדברים. משכך, ומאחר והמשיב אינו מואשם בעבירה נלווית (והסנגור הוסיף וטען כי העובדה שלעתים מקבל המשיב היתרי כניסה לישראל מצביעה אף הוא על העדר עילת מסוכנות), אכן יש מקום להסתפק בחלופת מעצר אשר תאיין את עילת המעצר בענין חשש מפני הימלטותו מן הדין. בהחלטת **קונדוס** הנזכרת עמדה כבוד השופטת **ע' ארבל** על כך ש"שחרור לחלופת מעצר באזור אינו מאפשר פיקוח על קיום תנאי

המעצר. לפיכך סבורה אני כי ככלל, מקום שמוצא בית המשפט כי ניתן לשחרר נאשם לחלופת מעצר באזור, ייעשה הדבר בכפוף להפקדה כספית משמעותית והעמדת ערבים שהינם אזרחי ישראל, שיתחייבו לערובות כספיות משמעותיות". הסנגור הנכבד טען כי יש לשחרר את המשיב בערבות עצמית, ולאור דברים אלה, חלופה זו לא אוכל לקבל.

10. בהעדר חלופה אשר תאיין את החשש מפני הימלטות מן הדין, הנני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

ניתנה היום, ד' תשרי תשע"ח, 24 ספטמבר 2017, בהעדר הצדדים.

דניאל קירס, שופט